

Hanna: ons verhaal

Deze week met 4 en 5 mei stond in het teken van reflectie en feest. Als volgelingen van Jezus hebben we ook net Pasen uitgebreid gevierd. En nu zijn we in de 'rustige' periode aanbeland tussen de opstanding en hemelvaart. Maar zo rustig was het niet voor de discipelen. Ze hebben veel meegemaakt. Ze hebben ontdekt dat Jezus leeft! Ze hebben weer aan zijn voeten gezeten. We lezen hierover in Lukas 24 v.44:

Hij zei tegen hen: 'Toen ik nog bij jullie was, heb ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over mij geschreven staat in vervulling moest gaan.' 45 Daarop maakte hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de **Schriften**.

En iets verder, herinnert Jezus hun aan de kracht die ze zouden ontvangen als de beloofde heilige geest zou komen:

49 Ik zal ervoor zorgen dat de belofte van mijn Vader aan jullie wordt ingelost. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed.'

Continu heeft Jezus aan zijn volgelingen het hart van de Vader laten zien. Zijn liefdevolle Vader houdt ook van hen—en ook van een ieder van ons. Onze Abba stuurt de heilige geest van Jezus om ons kracht te geven.

Wat voor soort kracht?

Heel belangrijk voor ons is de kracht om te vertrouwen op God; want uit onze relatie met God ontwikkelen we het nodige lef om zijn liefde in de wereld te laten zien, en aan relaties te bouwen.

Afgelopen twee weken hebben zowel Lans als Hans gepreekt over de kracht van God die de negatieve spiraal van angst en oordeel doorbreekt. Als we niet kunnen vertrouwen, gaan we ons in onszelf keren, in angst en oordeel, en houden we afstand van God en anderen. Dit kan leiden tot eenzaamheid, waarin we zowel onszelf als anderen afschrijven als niet waardevol. Maar het goede nieuws is dat God deze negatieve spiraal heeft doorbroken. Hij laat zichzelf kennen in zijn Zoon: vol van goedheid en van waarheid.

Ik zocht een voorbeeld in de Bijbel van iemand die — met Gods hulp— deze negatieve spiraal kon doorbreken. Deze vrouw ziet een ander weg dan steeds maar de slachtofferrol aannemen. We gaan kijken naar het verhaal van Hanna. We lezen stukjes van 1 Samuel 1:

2 In het bergland van Efraïm, woonde een man die Elkana heette... 2Hij had twee vrouwen: de ene heette Hanna en de andere Peninna. Peninna had kinderen, maar Hanna niet. Elk jaar ging deze man vanuit zijn woonplaats naar Silo, om daar de HEER van de hemelse machten te vereren en hem offers te brengen... 4Wanneer Elkana zijn jaarlijkse offer bracht, gaf hij zijn vrouw Peninna en haar zonen en dochters een stuk van het offervlees. 5Maar het mooiste stuk gaf hij aan Hanna, want haar had hij lief, ook al hield de HEER haar moederschoot gesloten. 6Haar rivale kwetste haar dan diep, door haar te sarren omdat de HEER haar geen kinderen gaf. 7Zo ging het jaar in jaar uit. Elke keer als ze naar het heiligdom van de HEER gingen, treiterde Peninna Hanna zo erg dat ze begon te huilen en haar eten liet staan. 8Toen dat weer eens gebeurde, vroeg Elkana: 'Waarom huil je, Hanna? Waarom eet je niet en waarom ben je zo bedroefd? Beteken ik niet meer voor je dan tien zonen?' 9Na de maaltijd stond Hanna op en ging naar het heiligdom van de HEER, waar de priester Eli op een bankje bij de ingang zat. 10Diep bedroefd bad Hanna tot de HEER. In tranen legde ze een gelofte af: 'HEER van de hemelse machten, ik smeed u, heb toch oog voor mijn ellende. Denk aan mij, uw dienaar, vergeet mij niet. Schenk mij een zoon, dan schenk ik hem voor zijn hele leven aan u: nooit zal zijn haar worden afgeschoren.' 12Terwijl Hanna zo lang bad, keek Eli opmerkzaam naar haar mond. 13Ze bad namelijk in stilte: haar lippen bewogen wel, maar haar stem was niet te horen. Daarom dacht Eli dat ze dronken was. 14Hij sprak haar aan en vroeg: 'Gaat dit nog lang zo duren? Als u dronken bent, ga dan uw roes uitslapen!' 15'U vergist u, heer,' antwoordde Hanna. 'Ik heb geen wijn of andere drank gedronken. Nee, ik ga gebukt onder een zwaar verdriet en stort mijn hart uit bij de HEER. 16Denk niet dat ik een slechte vrouw ben; ik bid zo lang omdat ik overstelpt ben door droefheid en ellende.' 17'Ga dan in vrede,' antwoordde Eli. 'De God van Israël zal u geven waar u om hebt gevraagd.' 18'Ik dank u voor uw vriendelijkheid,' zei Hanna, en ze ging terug naar haar familie. Haar gezicht was opgeklaard en ze at ook weer. 19De volgende morgen vroeg bogen ze zich neer voor de HEER, waarna ze zich op de terugreis begaven. Thuis in Rama sliep Elkana met zijn vrouw Hanna, en de HEER verhoorde haar. 20Hanna werd zwanger en na verloop van tijd baarde ze een zoon. Ze noemde hem Samuel, 'want,' verklaarde ze, 'ik heb hem aan de HEER gevraagd.'

Het verhaal van Hanna opent met een feestelijke gelegenheid. Een gezin gaat naar een belangrijk jaarlijks praise festival. Caravan staat ingepakt, hup. Zoals veel gezinnen is dit samengestelde gezin een 'mixed bag', met liefde maar ook met gebrokenheid. Hanna is al lange tijd diep bedroefd. Alhoewel ze zeker is van de liefde van haar man, heeft Hanna geen kinderen gekregen — en dat is lastig. Hanna voelde zich gediskwalificeerd, alsof ze niet meetelde.

Als schepje daar bovenop heeft ze ook nog 'een stem' in haar leven die haar oordeelt. En het blijft maar zuren

Heel even over je gediskwalificeerd voelen. Volgens mij is het heel menselijk. In grote of kleine mate, veel van ons ervaren dit onaangename gevoel. Ter voorbereiding van de preek heeft God mij deze week een paar kleine ervaringen van gediskwalificeerd voelen gegeven. Ik zal er eentje met jullie delen. Deze week begon ik weer – na een jaar blessure – te sporten bij de fitnessschool. Ik mocht weer! Yes. Dus ik bij de groepsles: Pakkende muziek. Leuk gekleurde kleine gewichtjes om te heffen, enthousiast leidster. Ehm....ik zag al heel snel dat anderen het konden volgen, maar ik niet. Ik had het luide geroep van de leidster amper begrepen voordat ik zag dat ze al bezig waren met de volgende beweging uit te voeren. Mijn moed zakte me in mijn schoenen. 'Ik vrees dat ik dit niet aankan,' dacht ik, angstig over voor hoe stom ik deed met waarnemende spiegels 360 graden om ons heen. Vervolgens kwam snel een reeks van andere 'stemmen': met gedachten zoals, 'ik deug niet', en dan, 'dit is stom!' Daarna: 'dat meisje vooraan is helemaal betoeterd' en 'ze zijn allemaal gek'. Ik ging snel van angst over er stom uit zien—mijn trigger —naar afwijzing en oordeel van mijzelf en anderen. Ik heb het boodschap van vandaag doorleeft! Ik hoop dat je dit voorbeeld kan ontvangen.

Heb je ook je eigen triggers of oordelend 'stem' in je leven? Persoonlijk denk ik dat Hanna jaren geworsteld heeft met angst, boosheid, blamage en verdriet. Maar duidelijk was Hanna ook een vrouw met een groot geloof, een aanbieder. En dit jaar, bij dit feest— zo verdrietig dat ze niet eten kan— gaat ze bij God schuilen. Misschien heeft ze tot nu toe nog niet echt beseft dat ze bij Hem mocht komen zoals ze is — maar dit jaar... **dit jaar**, doet ze dat. In haar aanbedding gaat ze ook haar verdriet uiten bij God. Aanbedding met heel haar hart.

In die rust, in de plaats van aanbedding, Silo (wat betekent 'rust'), krijgt Hanna vrede en perspectief. Uiteindelijk bidt ze voor een zoon die ze aan God zal opdragen, voor Zijn werk. Samuel, haar zoon, zal een belangrijke leider worden — iemand die luistert naar God — en dat in een tijd waarin **weinig** mensen naar God luisterden. Maar zijn verhaal is voor een **ander moment**.

Laten we niet iets anders missen, in onze vreugde over een gebed dat zo mooi verhoord is. Ik zei eerder: 'Heel belangrijk is de kracht om te vertrouwen op God; want uit onze relatie met God ontwikkelen we het nodige lef om zijn liefde in de wereld te laten zien, en aan relaties te bouwen.'

Kijk naar Hanna. De oordelende stem in haar leven had macht in haar leven. Ja die stem ging door, en jaar in jaar uit voelde Hanna zich weerloos, uit balans, een slachtoffer...totdat we zien dat ze een stap verder maakt in dit verhaal. Want na God aan te bidden, dicht bij hem te zijn, heeft ze weerbaarheid ontwikkeld. Als eli komt met een abrupt en onterecht commentaar op haar gedrag, was de oude Hanna in haar schelp gekropen. Maar deze Hanna heeft vrede en lef gekregen, en geeft een mooi en rustig antwoord. De volgende ochtend staat ze op met haar gezin om God te aanbidden. We kunnen zoals Hanna uit balans raken. het aanbidden van God brengt ons weer in balans.

Filippenzen 4:6,7

Maak je nergens zorgen over, maar vertel in gebed aan God wat je nodig hebt. Dank Hem ook voor alles. 7 Dan zal de vrede van God, die wij met geen mogelijkheid kunnen begrijpen, jullie hart en jullie gedachten beschermen in Jezus Christus. *BasisBijbel*

Wat zou Hanna's levensles voor ons kunnen betekenen? Ze is een fantastisch voorbeeld natuurlijk. Heel inspirerend. Maar ik verlang naar **meer**. En dat krijgen we. Want Hanna wijst ons naar Jezus. Ook Jezus is een fantastisch voorbeeld van God vertrouwen, en zich geliefd weten. Hij verzekerde zijn volgelingen, en ook ons dus, dat Abba's liefde **ook voor ons** is. Jezus liet ons zien, keer op keer, dat God hem de kracht gaf om door te gaan met liefde, en niet oordeel.

Maar Jezus is veel dieper gegaan dan alleen voorbeeld te zijn: alleluja, hij heeft de *wortel* van ons probleem opgelost. Uit onszelf waren we niet in staat om God te vertrouwen. Jezus deed dat voor ons, vertrouwen in de Vader in **alles**. En de Vader liet ons in de opstanding van Zijn Zoon zien dat Hij 100% betrouwbaar is. 100% liefde. 100% voor ons is.

samenvatting en takeaways:

1. Hanna heeft vrede gevonden. Die vrede is nu beschikbaar, voor ons: het is het geschenk van vrede dat Jezus ons geeft door zijn Heilige Geest in ons. Jezus leeft in jouw hart. Dat is een prima basis voor uitstappen met Hem in de omstandigheden van het leven.
2. Hanna heeft een overwinning behaald op de vijand van oordeel en blamage. Die overwinning is duurzaam geworden in Jezus: hij heeft de vijand voor altijd verslagen. De vijand wilde ons gevangen houden in angst voor God, en oordeel over de schepping. Maar Godzijdank, Jezus is voor ons gestorven. Hij is opgestaan uit de dood. Nu is de waarheid van God duidelijk — God houdt van ons. Hij is inderdaad perfect in all of his ways, to us!

Takeaways

>> God wil graag dat je zijn stem leert verstaan. De heilige geest leeft in jouw hart om je te helpen God te vertrouwen. Kun je het ontvangen, dat God zijn lef graag wil ontwikkelen in jouw leven?

>>Hoe kan je daar deze week aan meewerken?

Extra tekst for huisgroep

Psalm 100 Een lied.

Alle mensen op aarde, juich voor de Heer!

2 Dien de Heer met blijdschap.

Kom vrolijk zingend naar Hem toe.

3 Geef toe dat de Heer God is.

Hij heeft ons gemaakt en wij zijn van Hem.

We zijn zijn volk, zijn schapen, en Hij is onze Herder.

4 Ga met een danklied zijn poorten binnen.

Kom met een danklied naar het plein van zijn heiligdom.

Prijs de Heer! Dank Hem!

5 Want de Heer is goed.

Zijn liefde duurt voor eeuwig.

Zijn trouw houdt nooit op..

BasisBijbel